

Publicerad 2010-05-30 01:04 av Fredric

dalån

Vet inte längre om det är natt eller dag, för substanserna har lovat mig att leva för evigt. Jag vet inte längre vem du är, för jag har tappat bort mig själv på speglar och kokain. Solen kommer ner över oss och jag längtar mig bort till en plats där jag kan flyta ut längs golvet under dina trösklar och in i ditt hjärta. Jag vill inte se tankar de andra besvärta, då jag bara vill vara inne i dig, djupt... fan, så jävla längst in så att du kvider av njutning. Natten är inte bara tankar och lovord, det är ... jag är... är du...

Kan vi inte brinna tillsammans... samman... låt oss nyktra oss ur våra rus och leva längs den älv där vi fötts inatt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredric med Poeter.se id #3436 innehar upphovsrätten